

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 450/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. S., N., zastúpenej advokátkou Mgr. H. S., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/95, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. S. o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2011 doručená sťažnosť Ing. A. S., N. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/95, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 11/96 (ďalej aj „namietané konania“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Dňa 17. 9. 1995 som na Okresný súd Nové Zámky podala žalobu voči odporcovi: E. a. s., so sídlom N. (ďalej len „odporca“), č. k. 11C 158/95. Okresný súd Nové Zámky dňa 24. 4. 1996 uložil odporcovi doplatiť mne, ako žalobkyni rozdiel a náhradu mzdy za dovolenku v období od 7. 6. 1995 do 30. 9. 1995 v sume 36.274 Sk s úrokom z omeškania, dvojnásobku diskontnej sadzby v uvedenom období t. j. 22 % až do zaplatenia prisúdenej sumy. Voči tomuto rozsudku Okresného súdu Nové Zámky podal odporca odvolanie a odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dňa 19. 6. 1996 rozhodnutím č. 18 Co 258/96-155 s tým, že žalobkyni patrí pravdepodobný zárobok. V uvedenej veci bol na základe vyžiadania Okresného súdu Nové Zámky vypracovaný znalecký posudok č. 02/2000 vo veci určenia výšky pravdepodobnej mzdy žalobkyne. V konaní o dopltenie mzdy išlo o jednoduchú pracovnoprávnú vec popísanú v odbornej literatúre, napriek tomu až po piatich rokoch bol vypracovaný znalecký posudok. Spôsob akým Okresný súd v Nových Zámkoch postupoval vzbudzuje podozrenie, že konal so zámerom. Nečinnosťou do času až na žalovaného bol vypísaný konkurz, Okresný súd v Nových Zámkoch zmaril moje nároky. Zdržanie nezodpovedalo úkonu, ktorý bolo treba vykonať, keď znalecký posudok v jednoduchej veci bol vypracovaný až po piatich rokoch. Táto doba nečinnosti má za následok, že celkové zbytočné priesťahy v konaniach trvajú už viac ako 15 rokov a stále nie je vo veciach rozhodnuté. Je to jednoznačne chyba štátu.

Dňa 22. 12. 1998 Okresný súd Nové Zámky konanie prerušil, nakoľko na odporcu - dlžníka bol vyhlásený konkurz dňa 22. 12. 1998. Svoju pohľadávku som si uplatnila v konkurznom konaní prihláškou dňa 5. 3. 1999 a následne po doručení znaleckého posudku som ju aktualizovanú zopakovala dňa 11. 9. 2000. Vzhľadom na to, že konanie začalo v roku 1995, a do konca roka 1998 teda 3 roky nebol Okresný súd Nové Zámky schopný v danej veci rozhodnúť mám za to, že v konaní došlo k zbytočným priesťahom. Vzhľadom na ekonomickú situáciu dlžníka bolo navyše zrejme, že na odporcu bude vyhlásený konkurz.»

Ďalej sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že „Dňa 12. 3. 1996 som na Okresnom súde Nové Zámky voči odporcovi podala tiež žalobu o zapltenie odstupného vo výške 45.630 Sk

s príslušenstvom, č. k. 13C 11/96. Okresný súd Nové Zámky dňa 24. 4. 1996 žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku som dňa 12. 5. 1996 podala odvolanie. Krajský súd, ako odvolací súd zrušil dňa 25. 9. 1996 č. 17 Co 210/96-30 rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že žalobkyni uznáva odstupné v požadovanej výške.

Dňa 26. 8. 1996 Okresný súd Nové Zámky toto konanie prerušil z dôvodu, že medzi tými istými účastníkmi konania prebieha konanie, č. k 11C 158/95 o doplatenie mzdy.

Následne mi Okresný súd Nové Zámky doručil oznámenie zo dňa 12. 9. 2000, že konanie 13C 11/96 bolo prerušené z dôvodu, že odporca je uznesením 3K 238/98 z 18. 7. 2000 v konkurze. Svoju pohľadávku som si uplatnila v konkurznom konaní prihláškou dňa 5. 3. 1999 a následne po doručení znaleckého posudku som ju aktualizovanú zopakovala dňa 11. 9. 2000.

Dňa 27. 3. 2008 mi bola z Okresného súdu Nové Zámky doručená žiadosť, v ktorej ma Okresný súd Nové Zámky vyzval, aby som súdu oznámila, či na konaní o zaplatenie odstupného trvám. Dňa 3. 4. 2008 som na žiadosť odpovedala, že na konaní o odstupnom trvám a dňa 6. 5. 2008 aj to, že trvám na konaní o doplatenie mzdy a náhrady mzdy za dovolenku vedenom na tom istom súde.

Z uvedeného jasne vyplýva, že od roku 1995 až po piatich rokoch bol vypracovaný znalecký posudok vo veci určenia výšky pravdepodobnej mzdy žalobkyne rozhodujúci pre obe konania. Obe moje žaloby boli pracovnoprávne, išlo o štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, ktoré nevykazovali znaky právnej zložitosti. V pracovnoprávných sporoch má súd konať s osobitnou rýchlosťou a nielen s primeranou rýchlosťou. ... Okresný súd však ani po rozhodnutí krajského súdu z roku 1996, že mi patrí pravdepodobný zárobok, nebol schopný vo veci rozhodnúť, až nakoniec pristúpil na naliehanie odporcu a v úplne jednoduchej pracovnoprávnej veci uznesením nariadil vypracovanie znaleckého posudku. Prvý krát 19. 5. 1997, t.j. 11 mesiacov po rozhodnutí krajského súdu, nakoniec štvrtýkrát 5. 12. 1997, posudok mal byť vypracovaný do 30 dní. Vypracovaný bol až 20. 7. 2000. Okresný súd nekonal sústredene efektívne a koncentrovane. Ak by bol okresný súd tak konal, veci by boli s najväčšou pravdepodobnosťou právoplatne skončené. V skutočnosti som oba spory vyhrala už v roku 1996 a to rozhodnutiami krajského súdu. Čo sa týka odstupného v požadovanej výške a o

doplatenie mzdy vo výške pravdepodobnej mzdy. Neexistovala prekážka na rozhodnutie, okresný súd ale zbytočne čakal na vypracovanie znaleckého posudku v jednoduchej veci. Okresný súd nerozhodol ani v období po zrušení prvého konkurzu vyhláseného na žalovaného a vyhlásení druhého konkurzu.“

Podľa názoru sťažovateľky *„Okresný súd Nové Zámky konania neúmerne predlžoval, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“*

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo Ing. A. S. upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Zámky súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 11C 158/95 a sp. zn. 13C 11/96 porušené bolo.

2. Ing. A. S. priznáva finančné zadosťučinenie 20 000,- Eur (slovom dvadsať tisíc eur), ktoré je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť Ing. A. S. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

3. Ing. A. S. priznáva trovy právneho zastúpenia 128,82 Eur (slovom stodvadsaťosem eur osemdesiatdva centov), ktoré je Okresný súd Nové Zámky povinný zaplatiť na účet advokáta Mgr. H. S. do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia (nálezu).“

Sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy v označených konaniach 25. januára 2011 Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“), ktorý vybavil jej sťažnosť prípisom z 23. februára 2011, v ktorom uviedol:

«Vec sp. zn. 11C 158/95 týkajúca sa Vašej žaloby na doplatenie mzdy a na zaplatenie náhrady mzdy za dovolenku proti žalovanému E., a. s., prišla Okresnému súdu Nové Zámky dňa 18. 9. 1995 a bola pridelená sudcovi JUDr. I., ktorý vo veci rozhodol rozsudkom dňa 19. 2. 1996 tak, že žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť Vám sumu 36.274,- Sk s príslušenstvom. V dôsledku odvolania žalovaného odvolací súd - Krajský súd v Bratislave - uznesením č. k. 18Co 258/96-155 z 19. 6. 1996 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vyslovil záväzný právny názor spočívajúci v tom, že išlo o prekážku na strane organizácie a žalobkyni podľa § 130 ods. 1 Zákonníka práce vznikol

nárok na náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku, no keďže došlo k určitým nedostatkom v zistení skutkového stavu, bolo nutné prvostupňový rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa bol viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, pričom na deň 11. 2. 1997 nariadil pojednávanie, ktoré pre reálnu možnosť uzavretia mimosúdnej dohody bolo odročené na neurčito. K mimosúdnej dohode nedošlo, preto bolo nariadené pojednávanie na deň 19. 5. 1997 a následne bolo nariadené znalecké dokazovanie na zistenie výšky pravdepodobného zárobku žalobkyne za obdobie od 7. 6. 1995 do 30. 9. 1995. Po prebehnutí korešpondencie medzi znalcom Ing. V. K. a súdom o jeho nadmernej zaťažnosti a nemožnosti podať posudok, bol ustanovený nový znalec Ing. A. P., no tiež neúspešne. Rovnako tak neúspešne skončilo ustanovenie znalkyne Ing. M. D. Napokon uznesením z 5. 12. 1997 bol ustanovený znalec Ing. J. D., ktorý po urgenciách súdu podal znalecký posudok až 2. 8. 2000.

Medzičasom došlo k tomu, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3K 238/98-23 z 22. 12. 1998 vyhlásil konkurz na majetok spoločnosti E., a. s., N. Najvyšší súd SR uzneseniami č. k. 5Obo/84/99 a č. k. 5Obo/195/99 z 30. 6. 1999 zmenil uznesenie a návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol; rozhodnutie NS SR nadobudlo právoplatnosť 12. 10. 1999.

Vyhlásenie konkurzu Vám súd v občianskoprávnom konaní oznámil listom z 5. 2. 1999 s tým, že konanie sa prerušuje podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Podľa tohto ustanovenia vyhlásenie konkurzu má o. i. ten účinok, že sa prerušujú súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené. Sama ste tiež súdu listom zo dňa 5. 9. 1999 oznámili uplatnenie svojich pohľadávok konkurznou prihláškou voči obchodnej spoločnosti. V konkurznej prihláške ste konkurzný súd požiadali, aby správca konkurznej podstaty navrhol Okresnému súdu v Nových Zámkoch pokračovať v konaní.

Krajský súd v Bratislave opätovne vydal uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti E., a. s., dňa 18. 7. 2000 pod č. k. 3K 238/98. Toto konkurzné konanie doposiaľ nie je skončené. Z tohto dôvodu Okresný súd v Nových Zámkoch sudcom JUDr. J. K., ktorý je vo veci zákonným sudcom po odchode JUDr. I. na dôchodok, vydal dňa 7. 8. 2000 uznesenie o prerušení konania podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. V ňom

Vás súd upozornil na povinnosť prihlásiť si svoje nároky do 60 dní od vyhlásenia konkurzu. Vy ste si nároky zo súdnych konaní 11C 158/95 (o náhrade mzdy) a 13C 11/96 (o vyplatenie odstupného) uplatnili písomnou prihláškou z 11. 9. 2000 zákonným spôsobom. Ako vyplýva zo správy Krajského súdu v Bratislave z 23. 4. 2009 (v spise 11C 158/95 na liste č. 270) Vaša pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní v celom rozsahu popretá. V incidenčnom konaní konkurzný súd Váš návrh z 27. 8. 2002 o určenie pravosti pohľadávky vo výške 88.152,- Sk uznesením č. k. 45Cbi 183/02-23 z 18.12. 2003 odmietol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20. 2. 2004.

Prerušenie konania znamená okrem iného aj to, že podľa § 111 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov sa nevykonávajú pojednávania a neplynú lehoty. Z toho potom vyplýva, že čas prerušenia konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu sa neposudzuje ako neodôvodnený prietah v súdnom konaní.

Na základe uvedeného som pri vybavovaní sťažnosti skonštatovala, že súdne konania vedené na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod sp. zn. 11C/158/95 sa v dôsledku vyhlásenia konkurzu prerušilo v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 381/1991 Zb. Do prerušenia súdneho konania sudca vo veci konal. Nemožno dať za vinu predsedovi okresného súdu, ktorý je zároveň aj zákonným sudcom vo veci, že žalovaný je v úpadku, že na jeho majetok bol zákonným spôsobom vyhlásený konkurz, že sa súdne konania v dôsledku konkurzu účastníka konania zo zákona prerušili, že konkurzné konanie proti žalovanému nie je doposiaľ skončené a že správca konkurznej podstaty nenavrhol pokračovať v súdnych konaniach.

Po zhodnotení priebehu súdneho konania - aj napriek nesporne veľmi dlhej dobe od vyhlásenia konkurzu na majetok obchodnej spoločnosti E., a. s., N. - som urobila záver o tom, že nedošlo k porušeniu Vášho práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zo subjektívnych príčin na strane sudcu -predsedu súdu - a neboli porušené ani zásady dôstojnosti konania. Občianskoprávne konanie nebolo skončené z objektívnych príčin - pre existenciu zákonného dôvodu na prerušenie konania na základe vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného ako úpadcu. Vzhľadom na to považujem Vašu sťažnosť za neopodstatnenú.

Nadväzujúc na to Vaša požiadavka o zaplatenie „odškodného“ od štátu nemôže byť predmetom riešenia v rámci tejto sťažnosti.

Ak ste toho názoru, že Vaša sťažnosť nebola riadne vybavená, môžete do 30 dni od doručenia odpovede podľa § 67 ods. 1 zákona o súdoch požiadať Ministerstvo spravodlivosti SR o prešetrenie vybavenia sťažnosti.

Ďalší súdny spor proti žalovanému E., a. s., o vyplatenie odstupného, vedený na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C 11/96 prejednáva zákonný sudca Mgr. P. G. Sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní je kompetentný vybaviť v zmysle § 63 ods. 1 zákona o súdoch predseda súdu prvého stupňa. Preto Vašu sťažnosť v tejto časti postupujem jemu na vybavenie.»

K sťažnosti sťažovateľky na prietahy v konaní sa vyjadril aj okresný súd, ktorému krajský súd postúpil sťažnosť 28. februára 2011. V prípise z 11. marca 2011, ktorým okresný súd vybavil sťažnosť sťažovateľky, uviedol:

„Dňa 14. 3. 1996 ste doručili súdu návrh o zaplatenie odstupného, ktorá vec bola pridelená na konanie zákonnému sudcovi Mgr. P. G., ktorý určil termín pojednávania na deň 3. 4. 1996. Pojednávanie sa uskutočnilo, bolo odročené na deň 17. 4. 1996 za účelom pripojenia spisu 11C 158/95 ako aj predloženia ďalších dokladov od odporcu tak ako je uvedené v uznesení zápisnice. Pojednávanie zo dňa 17. 4. 1996 bolo odročené pre neúčast' prísediacich, bol určený ďalší termín pojednávania na 24. 4. 1996, kedy bol veci vyneseny rozsudok, voči ktorému ste podali v zákonnej lehote odvolanie, a preto bol spis dňa 3. 6. 1996 predložený na Krajský súd v Bratislave. Odvolací súd uznesením zo dňa 25. 6. 1996 napadnutý rozsudok zrušil a spis vrátil tunajšiemu súdu 19. 7. 1996. Po doručení uznesenia krajského súdu účastníkom konania súd uznesením zo dňa 26. 8. 1996 konanie vo veci prerušil z dôvodu prebiehajúceho konania 11C 158/95, ktorého výsledok má význam pre rozhodnutie v tejto veci. Následne boli vo veci robené úpravy za účelom zistenia či vec 11C 158/95 bola ukončená, pričom dňa 8. 9. 1999 ste oznámili, že trváte na podanom návrhu ako aj to, že v marci 1999 ste si uplatnili na krajskom súde svoju pohľadávku. Dňa 12. 9. 1999 Vám bolo oznámené, že z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok odporcu je predmetné konanie zo zákona prerušené. Po tomto oznámení boli v spise žiadané pravidelné správy za účelom zistenia či konkurzná vec bola ukončená. Naposledy dňa 31. 12. 2010 správca konkurznej podstaty oznámil, že konkurzné konanie naďalej prebieha.

Mám za to, že konajúci sudca až do času kým došlo k prerušeniu konania vykonával všetky úkony promptne plynulé bez prieťahov. Chcem podotknúť, že až do vyhlásenia konkurzu uznesením 3K 238/98 z 18. 7. 2000 konanie v predmetnej veci bolo prerušené na základe uznesenia 13C 11/96-36 zo dňa 26. 8. 1996, voči ktorému ste nepodali odvolanie, a preto toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. 9. 1996.

Podľa § 62 ods. 1 Zák. č. 757/04 Z. z. sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa citovaného ustanovenia Zákona o súdoch považujem Vašu sťažnosť za neopodstatnenú, keďže konajúci sudca v predmetnej veci nespôsobil prieťahy v konaní.“

Sťažovateľka s vybavením svojej sťažnosti nesúhlasila, a preto sa obrátila na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) so sťažnosťou z 3. apríla 2011, ku ktorej ministerstvo v prípise z 9. júna 2011 zaujalo vo vzťahu k časti sťažnosti smerujúcej proti spôsobu vybavenia jej sťažnosti z januára 2011 krajským súdom toto stanovisko:

„Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na základe Vašej žiadosti zo dňa 3. 4. 2011 podľa § 67 ods.1 písm. b) zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prešetrilo postup predsedníčky Krajského súdu v Nitre pri vybavení Vašej sťažnosti z 26. januára 2011.

V predmetnej sťažnosti ste sa sťažovali na postup predsedu Okresného súdu Nové Zámky JUDr. J. K. ako zákonného sudcu vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky v konaní sp. zn. 11 C 158/95 pre porušenie Vášho práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Predsedníčka Krajského súdu v Nitre Vám listom Spr. 3006/1 z 23. februára 2011 oznámila, že súdne konanie nebolo skončené z objektívnych príčin - pre existenciu zákonného dôvodu na prerušenie konania na základe vyhláseného konkurzu na majetok žalovaného ako úpadcu a Vašu sťažnosť považovala za neopodstatnenú.

Vyhodnotením podkladových materiálov, spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11 C 158/95, sťažnostného spisu Spr. 3006/11 a obsahu Vašej sťažnosti z 25. 1. 2011 ministerstvo spravodlivosti dospelo k záveru, že Vaša sťažnosť bola predsedníčkou Krajského súdu v Nitre vybavená riadne, včas a v rozsahu kompetencií vymedzených zákonom číslo 757/2004 Z. z.

Zo súdneho spisu bolo zistené, že Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 7. 8. 2000 konanie prerušil z dôvodu, že na majetok odporcu - spoločnosť E., a. s. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 18. 7. 2000 pod sp. zn. 3 K 238/98 vyhlásený konkurz. Z Krajského súdu v Bratislave boli žiadané pravidelné správy za účelom zistenia, či konkurzná vec bola skončená. Posledná správa bola Okresnému súdu Nové Zámky doručená 28. 3. 2011, z ktorej vyplýva, že konkurzné konanie nebolo ešte skončené.

Podľa § 111 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona.“

Vo vzťahu k spôsobu vybavenia sťažnosti sťažovateľky z januára 2011 okresným súdom ministerstvo odstúpilo prípisom zo 14. apríla 2011 sťažnosť krajskému súdu z dôvodu príslušnosti. Krajský súd v prípise z 25. mája 2011 zaujal k sťažnosti sťažovateľky toto stanovisko:

«Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky prípisom zo dňa 14. apríla 2011, číslo 18 429/2011/251 v zmysle zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len „o súdoch“), odstúpilo tunajšiemu krajskému súdu Vašu sťažnosť zo dňa 03. apríla 2011 v časti tykajúcej sa prešetrenia vybavenia sťažnosti podpredsedníčkou Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. marca 2011, číslo Spr 1510/11.

Z poverenia predsedníčky Krajského súdu v Nitre som v zmysle § 67 ods. 1 písm. a/ zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, prešetril vybavenie Vašej sťažnosti podpredsedníčkou Okresného súdu Nové Zámky a po oboznámení sa s obsahom spisu Okresného súdu Nové Zámky spisová značka (ďalej v texte len „sp. zn.“) 13C/11/1996, ako aj sťažnostného spisu číslo konania (ďalej v texte len „č. k.“) Spr 1510/11, som dospel k nasledovnému zisteniu:

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, sťažnosť musí byť vybavená do 30 dní odo dňa jej doručenia orgánu príslušnému na jej vybavenie.

Zo sťažnostného spisu okresného súdu č. k. Spr 1510/11 vyplýva, že Vaša sťažnosť zo dňa 25. januára 2011 bola adresovaná predsedníčke Krajského súdu v Nitre. Keďže krajský súd nebol príslušný na vybavenie sťažnosti, odstúpil ju dňa 23. februára 2011 na vybavenie Okresnému súdu Nové Zámky. Sťažnosť bola vybavená dňa 11. marca 2011 podpredsedníčkou okresného súdu v zákonom stanovenej lehote.

Po oboznámení sa s obsahom spisu sp. zn. 13C/11/1996 som zistil, že úkony ktoré vo veci robil sudca boli vykonávané plynulo, bez prieťahov, smerovali k zisteniu skutkového stavu a rýchlemu rozhodnutiu vo veci. Zo spisu je zrejmé, že medzi jednotlivými úkonmi sú krátke časové intervaly. Predĺženie priebehu súdneho konania spôsobilo vyhlásenie konkurzu na majetok odporcu.

Na základe vyššie uvedených dôvodov sa plne stotožňujem so závermi podpredsedníčky Okresného súdu Nové Zámky JUDr. E. K., a preto Vašu sťažnosť považujem za neopodstatnenú.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom alebo namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka 18. septembra 1995 podala okresnému súdu žalobu o doplatenie mzdy a o zaplatenie náhrady mzdy za dovolenku proti E., a. s., N. (ďalej len „odporca“), pričom konanie je okresným súdom vedené pod sp. zn. 11 C 158/95, a tiež to, že 14. marca 1996 podala okresnému súdu žalobu o zaplatenie odstupného proti odporcovi, pričom konanie je na okresnom súdom vedené pod sp. zn. 13 C 11/96. V oboch konaniach vystupuje sťažovateľka ako navrhovateľka.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že konanie (o doplatenie mzdy a o zaplatenie náhrady mzdy za dovolenku) vedené okresným súdom pod sp. zn. 11 C 158/95 bolo uznesením okresného súdu č. k. 11 C 158/95-247 zo 7. augusta 2000 prerušené, a to z dôvodu, že Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 3 K 238/98 z 18. júla 2000 vyhlásil na majetok úpadcu (odporcu) konkurz. Uznesenie okresného súdu č. k. 11 C 158/95-247 zo 7. augusta 2000 nadobudlo právoplatnosť 14. augusta 2000.

Ústavný súd na okresnom súde ďalej zistil, že konanie (o vyplatenie odstupného) vedené okresným súdom pod sp. zn. 13 C 11/96 bolo pôvodne uznesením okresného súdu č. k. 13 C 11/96-36 z 26. augusta 1996 prerušené z dôvodu prebiehajúceho konania vedeného pod sp. zn. 11 C 158/95, ktorého výsledok má význam pre rozhodnutie v danej

veci, pričom uznesenie okresného súdu č. k. 13 C 11/96-36 z 26. augusta 1996 nadobudlo právoplatnosť 13. septembra 1996 (sťažovateľka odvolanie proti predmetnému uzneseniu nepodala). Konanie vedené pod sp. zn. 13 C 11/96 bolo zo zákona prerušené z dôvodu, že Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 3 K 238/98 z 18. júla 2000 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz. O skutočnosti, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz, sa sťažovateľka dozvedela na základe oznámenia okresného súdu z 12. septembra 2000, ktoré jej okresný súd doručil 16. septembra 2000.

Konkurzné konanie vedené pod sp. zn. 3 K 238/98 nie je v čase rozhodovania o predmetnej sťažnosti ústavným súdom právoplatne skončené. Označené konania okresného súdu, v ktorých malo dôjsť k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sú toho času zo zákona prerušené. Prerušenie konania znamená okrem iného aj to, že podľa § 111 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sa pojednávania nevykonávajú a lehoty neplynú. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znovu.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným zákonom, nemožno v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto nečinnosť všeobecného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06).

Sťažovateľka netvrdila ani neuviedla žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo, že v danej veci neexistoval zákonný dôvod na prerušenie konania, resp. že prekážka prerušenia konania už odpadla. Ako už bolo uvedené, ústavný súd nečinnosť súdu v dôsledku

existencie zákonnej prekážky jeho postupu, tak ako to je v danom prípade, neposudzuje ako zbytočné prietahy v súdnom konaní. V súvislosti s prerušením konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka už ústavný súd taktiež vyslovil názor, že sťažovateľ (navrhovateľ) už v takomto prerušenom konaní pri uplatňovaní svojich nárokov nemôže postupovať pred okresným súdom, ktorý po vyhlásení konkurzu prestáva byť súdom, ktorý je oprávnený a povinný poskytnúť mu súdnu ochranu (m. m. II. ÚS 44/05).

K veci je potrebné ešte dodať, že sťažovateľka svojou sťažnosťou nenamieta porušenie označeného základné práva postupom krajského súdu v konkurznom konaní, ktoré počas trvania konkurzu a za podmienok uvedených v zákone o konkurze a vyrovnaní vyvoláva uvedenú zákonnú prekážku namietaného postupu okresného súdu, resp. výsledkom ktorého môže byť ukončenie stavu právnej neistoty sťažovateľky v súvislosti s tými právami a povinnosťami, ktoré sú predmetom prerušeného konania pred okresným súdom.

Sťažovateľka namieta prietahy v konaniach okresného súdu v čase, keď namietané konania sú už niekoľko rokov prerušené. Sťažovateľka (ako vyplýva z obsahu sťažnosti) vyslovuje predovšetkým obavu z hľadiska vymožitelnosti jej práv v prerušených konaniach po skončení konkurzného konania. Namieta prietahy v konaní v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný až po piatich rokoch od nariadenia znaleckého dokazovania a týkal sa určenia výšky pravdepodobnej mzdy rozhodujúcej pre obe konania. Túto sťažnosť sťažovateľka podáva až 11 rokov po tom, ako bolo znalecké dokazovanie skončené, pričom sťažnosť na prietahy v konaní v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku podáva v čase, keď existuje zákonná prekážka v postupe okresného súdu v označených konaniach.

Sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, a preto si musí byť vedomá právnych účinkov vyvolaných prerušením namietaného konania.

V prípadoch, keď je konanie prerušené zo zákona, už z povahy veci neprichádza do úvahy, aby v ňom dochádzalo k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, keďže doba, počas ktorej je konanie prerušené, závisí od iných faktorov, konkrétne v danej veci od dĺžky konkurzného konania. Z uvedených dôvodov preto podľa názoru ústavného súdu nemožno dospieť k záveru, že by napadnutým postupom okresného súdu mohlo dôjsť k zásahu do označeného základného práva sťažovateľky, tak ako to vo svojej sťažnosti namieta.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2011